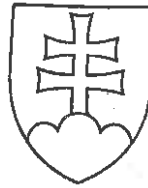

Rozhodnutie je právoplatné

dňom 04. 07. 2017; vykonat. 04. 08. 2017
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava 13. 07. 2017 sm

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Moniky Valašíkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o.**, so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Paul Q, s.r.o. so sídlom Twin City, Block A, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 35 906 464, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/48/2015 zo dňa 08. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/48/2015 zo dňa 08. septembra 2015 **potvrdzuje**.

Navrhovateľke náhradu trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľka je **povinná** zaplatiť súdny poplatok vo výške 500,- eur na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. RP/48/2015 zo dňa 08. septembra 2015 odporkyňa - Rada pre

vysielať a retransmisii (ďalej len „Rada“) v správnom konaní č. 502/SKO/2015 ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielať a retransmisii a o zmene zák. č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“ alebo „zákon“) postupom podľa § 71 zák. č. 308/2000 Z.z. rozhodla, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú § 34 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe TV Markíza dňa 04.03.2015 odvysielal o cca 20:52:17 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Búrlivé víno*, o cca 21:25:18 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Arrow* a o cca 21:52:28 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Babovřesky 2*, t.j. komunikáty, ktoré naplnili definíciu vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., a teda reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby, za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 5 000,- €, slovom päťtisíc eur a súčasne rozhodol, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z.: „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uloží.*“

Svoje rozhodnutie Rada odôvodnila tým, že Rada na svojom zasadnutí dňa 26.05.2015 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia § 34 ods. 1 zákona číslo 308/2000 Z.z. v súvislosti s tým, že na televíznej programovej službe TV Markíza dňa 04.03.2015 odvysielal o cca 20:52:07 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Búrlivé víno*, o cca 21:25:18 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Arrow* a o cca 21:52:28 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Babovřesky 2*, t.j. komunikáty, ktoré mohli naplniť definíciu vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona číslo 308/2000 Z.z. bez rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby. Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 11.06.2015. Na základe tejto skutočnosti sa začalo správne konanie 502/SKO/2015 vo veci dohľadu nad dodržiavaním zákona číslo 308/2000 Z.z.. Začatie správnych konaní bolo účastníkovi konania dňa 11.06.2015 riadne oznámené a súčasne bol vyzvaný, aby v lehote do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona číslo 71/1967 Zb. k oznámeniu zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy. Súčasne bol upozornený,

že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa ustanovenia § 46 zákona číslo 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov. Účastník konania dňa 14.06.2015 požiadal o doručenie Správy o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona číslo 308/2000 Z.z. týkajúcej sa predmetnej sťažnosti. Táto mu bola v zmysle ustanovení zákona číslo 211/2000 doručená dňa 24.06.2015. Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 20.07.2015. Podkladmi pre toto rozhodnutie sú záznam vysielania programovej služby TV MARKÍZA dňa 04.03.2015 v čase od 19:55 hod. do 23:05 hod. a prepis/popis skutkového stavu, ktorý tvoril prílohu oznámenia o začatí správneho konania a vyjadrenia účastníkov konania.

V rozhodnutí Rady je uvedený prepis záznamu vysielania a citácia ustanovení § 32 ods. 1, § 34 ods. 1 a § 37a ods. 2 zákona číslo 308/2000 Z.z. Odporkyňa sa v rozhodnutí následne zaoberala obsahom vyjadrenia navrhovateľa k oznámeniu o začatí správneho konania a uviedla, že správne konanie číslo 502/SKO/2015 bolo začaté z dôvodu, že účastník konania odvysielal namiesto bežných reklamných predelov (krátke zvukovo-obrazové komunikáty medzi reklamou a programom) komunikáty, ktoré vzhľadom na svoj obsah mohli naplniť definíciu vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona číslo 308/2000 Z.z. V prípade, ak tieto komunikáty skutočne boli vlastnou propagáciou, táto by nebola oddelená od programu a došlo by teda k porušeniu § 34 ods. 1 zákona číslo 308/2000 Z.z.

Rada v rozhodnutí uviedla, že je zrejmé zo záznamu vysielania, že sporné upútavky neboli od začiatku nijako zreteľne vymedzené obrazovo-zvukovým či priestorovým prostriedkom, ktorý účastník konania obvykle používa na účely oddelenia komerčnej zložky od nekomerčnej. Nepoužitie obvyklých prostriedkov na oddelenie reklamy priznal sám účastník konania vo svojom vyjadrení, pričom uvedené dôvodil technickými problémami, cit.: „V súvislosti so zmenou jarnej grafiky Vysielateľa, nastali v úvode zmien technické problémy. Z dôvodu týchto problémov teda neboli zobrazené obvyklé prostriedky používané Vysielateľom. Počiatočné technické problémy v súvislosti so zmenami jarnej grafiky Vysielateľa sú už odstránené.“ zároveň sa však domnieval, že cit.: „Aj napriek skutočnosti, že neboli na oddelenie použité obvyklé prostriedky používané Vysielateľom, má Vysielateľ za to, že nemohlo dôjsť k zameniteľnosti reklamy (v tomto konkrétnom prípade upútaviek) s inými zložkami programovej služby, a teda nedošlo k porušeniu ustanovenia § 34 ods. 1 ZoVR.“

Rada ďalej uviedla, že vyššie špecifikované upútavky na programy *Búrlivé víno*, *Arrow* a *Babovřesky 2* boli dňa 04.03.2015 v čase o cca 20:52:17 hod, o cca 21:25:18 hod. a o cca 21:52:28 hod. odvysielané počas programu *Chart show*, a to vždy bezprostredne po komunikáte označujúcom sponzora programu *Chart show*, spoločnosť RADIO, a.s. Až po odvysielaní posudzovaných upútaviek bol odvysielaný obrazovo-zvukový predel a následne reklamný blok.

Účastník konania vo svojom stanovisku síce namietal údajné splnenie povinnosti oddelenia upútaviek od iných zložiek programovej služby, pričom priznal technické problémy súvisiace so zmenou jarnej grafiky účastníka konania, avšak už neuviedol konkrétne zvukovo-obrazové prípadne priestorové prostriedky, ktorými sa tak malo stať.

Podľa názoru Rady, ako vyplýva z predmetného záznamu vysielania, ale aj z prepisov vysielania, posudzovaným komunikátom bezprostredne predchádzali len komunikáty označujúce sponzora programu *Chart show*.

Upútavky na program *Búrlivé víno* a *Arrow* začali priamo výňatkami z audiovizuálnych diel *Búrlivé víno* a *Arrow*. Približne jednu sekundu po začatí upútavok sa v strede obrazu objavil informačný kruh, obsahujúci údaje o dni a čase vysielania jednotlivých programov, ktorý sa následne umiestnil do ľavej časti obrazu. Farebný informačný kruh nabiehal do obrazu upútavky v niekoľko sekundovom oneskorení oproti jej obrazovej zložke, pričom sa stal jej súčasťou. Vzhľadom na spôsob zapracovania informačného kruhu ako súčasti vizuálnej stránky upútavky, ako aj jeho obsahové prepojenie s upútkou (podrobnosti o odvysielaní programov v rozsahu určenia dňa a času) neplnilo funkciu predelového prostriedku, ale len nositeľa informácie o dni a čase odvysielania programov ako imanentná súčasť upútavok. V tomto prípade preto farebný informačný kruh nie je možné považovať za prostriedok použitý vysielateľom na oddelenie komerčnej zložky od nekomerčnej zložky programovej služby.

Komunikát propagujúci vysielanie programu *Babovřesky 2*, v trvaní 16 s, začínal nápisom *SLOVENSKÁ PREMIÉRA*, počas ktorého bol v pozadí vysielaný zvukový výňatok z predmetného programu, ktorý následne pokračoval zobrazením aj jeho vizuálnej zložky. Obrazová zložka obsahujúca nápis *Slovenská premiéra* bola okrem spôsobu jej spracovania ako súčasti upútavky aj obsahovo priamo prepojená na program, na ktorý upútkovala, pričom jej opodstatnenie spočívalo v informovaní divákov o vysielaní predmetného programu

na území Slovenska po prvýkrát. Je teda zrejmé, že plnila iný účel ako oddelenie komerčných zložiek od nekomerčných zložiek programovej služby. Je nepochybné, že ani v tomto prípade účastník konania nepoužil žiadne oddeľovacie prostriedky.

Tvrdenie navrhovateľa o použití oddeľovacích prostriedkov v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z. je podľa odporkyne v priamom rozpore so záznamom vysielania, z ktorého je zrejmé, že predmetné komunikáty boli odvysielané bez toho, aby medzi nimi a komunikátom označujúcim sponzora programu Chart show (ďalej len „sponzorský odkaz“) bol odvysielaný akýkoľvek zvukovo-obrazový, prípadne priestorový oddeľovací prostriedok. V dôsledku absencie oddeľovacieho prostriedku preto ani nebolo možné pristúpiť k druhému kroku, a skúmať jeho kvalitatívnu stránku stanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 208/2000 Z.z. („zreteľné oddelenie“, ktoré vylúči zameniteľnosť reklamy s inými zložkami programovej služby). Divák tak nebol žiadnym spôsobom informovaný o tom, že začína vysielanie reklamy.

Zákon číslo 308/2000 Z.z. v ustanovení § 34 ods. 1 zákona číslo 308/2000 Z.z. síce nestanovuje konkrétne požiadavky na obsah a vizuálne stvárnenie tzv. reklamných predelov, ale z daného ustanovenia je nepochybné, že účelom týchto predelov je rozoznateľne a zreteľne oddeliť reklamu od ostatných zložiek programovej služby, tak aby s ostatnými zložkami programovej služby nebola zameniteľná. Z logiky veci teda jednoznačne vyplýva, že komunikáty, ktoré upriamujú pozornosť verejnosti na konkrétny program účastníka konania, a teda sú vlastnou propagáciou, jednou z foriem reklamy, nemôžu tento účel v žiadnom prípade splniť. Odvysielané komunikáty podľa Rady jednoznačne získavali a udržiavali pozornosť verejnosti na vlastné vysielanie účastníka konania, konkrétne na program Búrlivé víno, Arrow a Babovřesky 2, a teda naplnili definíciu vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona číslo 308/2000 Z.z. Ako vyplýva zo záznamu vysielania, ako aj z prepisu/popisu skutkového stavu predmetné komunikáty, ktoré naplnili definíciu vlastnej propagácie, a teda reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona číslo 308/2000 Z.z. neboli od bezprostredne predchádzajúceho alebo bezprostredne nasledujúceho programu oddelené žiadnymi zvukovo-obrazovými ani priestorovými prostriedkami. Vzhľadom na uvedené je podľa rozhodnutia Rady zrejmé, že v predmetnom správnom konaní došlo k porušeniu § 34 ods. 1 zákona číslo 308/2000 Z.z. Následne odporca odôvodnil uloženie sankcie.

Proti rozhodnutiu Rady podal v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok

navrhovateľ a žiadal, aby najvyšší súd rozhodnutie Rady zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ poukázal na obsah vyjadrenia k oznámeniu o začatí správneho konania, poukázal na znenie ustanovenia § 34 ods. 1 zákona a na to, že zákon neuvádza, čo sa považuje za zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky na oddelenie od iných častí programovej služby pričom dlhoročná prax pri tvorbe tzv. predelov u všetkých vysielateľov je taká, že tieto zvyčajne krátke zvukovo-obrazové alebo priestorové komunikáty si vytvára vo vlastnej réžii a na vlastné náklady. Zákon je v tomto ohľade minimalistický a nedáva odporcovi priestor na vlastnú úvahu o tom, ako má oddelenie vysielania reklamy od ostatných zložiek programovej služby vyzerat'. Zákon vyžaduje výlučne len to, aby bola reklama odlišiteľná od ostatných zložiek programovej služby. Odporkyňa v rozhodnutí konštatovala, že farebný kruh, obsahujúci údaje o dni vysielania jednotlivých programov, ktorý sa objavuje na obrazovke približne 1 sekundu po začatí komunikátov resp. nápis *Slovenská republika*, neplní funkciu predelového prostriedku, ale len nositeľ informácie o dni a čase odvysielania programov. Navrhovateľ poukázal v tejto súvislosti na skutočnosť, že vymedzenie požiadaviek na oddelenie reklamy od ostatných zložiek programovej služby tak, ako tieto uvádza odporkyňa v rozhodnutí, je príliš striktné a ide o rozširujúci výklad ust. § 34 ods. 1 zákona. Navrhovateľ namietal, že takýto výklad a aplikácia citovanej právnej normy nie sú primerané sledovanému cieľu a vo svojej podstate predstavujú obmedzenie práv navrhovateľa nad rámec zákona. Rovnako navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie ako obmedzenie jeho práva na slobodu prejavu nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného práva a povinnosti sú navrhovateľovi ukladané nad rámec zákona. Rozhodnutie sa teda prieči aj ust. čl 13 ods. 1 a 4 ústavy.

Zákon od vysielateľa vyžaduje, aby vysielanie reklamy zreteľne oddelil od iných častí programovej služby tak, aby reklama a telenákup neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby. Z tejto časti povinnosti § 34 ods. 1 zákona najmä vyplýva, že odporca mal skúmať nielen to, či navrhovateľ dodržal formu (zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky), ale aj spôsob oddelenia (zreteľne tak, aby reklama a telenákup neboli zameniteľné s inými zložkami). Ten však odporkyňa vôbec neskúmala vo vzťahu k zameniteľnosti. Odporkyňa teda pochybila v tom, keď požiadavku zákonnej povinnosti – „zreteľne...tak, aby neboli zameniteľné...“ skúmala iba z pohľadu zreteľnosti bez toho, aby

skúmala, či vôbec došlo (mohlo dôjsť) k zameniteľnosti. Navrhovateľ mal za to, že v zmysle § 34 ods. 1 zákona však na porušenie povinnosti nestačí, aby oddelenie vysielania reklamy a telenákupu bolo nezreteľné. Porušením povinnosti uloženej týmto ustanovením je až situácia, kedy je oddelenie vysielania reklamy a telenákupu nezreteľné až takým spôsobom, že v dôsledku toho došlo k zameniteľnosti reklamy a telenákupu s inými časťami programovej služby. Na to, aby odporkyňa mohla konštatovať takéto porušenie, by však musela preukázať, že k zameniteľnosti naozaj došlo, čo však nevykonala. To že reklama nebola oddelená tradičným spôsobom podľa navrhovateľa neznamena, že nebola pre bežného diváka rozpoznateľná. Práve farebný kruh, obsahujúci údaje o dni a čase vysielania programov, resp. nápis *Slovenská premiéra* a pod. jednoznačne u divákov asocjuje, že sa vysielajú upútavky na programy a nie iné zložky programovej služby, takže v žiadnom prípade nemôže dôjsť k zameniteľnosti. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domnieval, že v prípade komunikátov nedošlo k zameniteľnosti s inými zložkami programovej služby. Vzhľadom na uvedené považoval rozhodnutie za nezákonné. Navrhovateľ v odvolaní vzniesol námietky proti rozhodnutiu o výške a odôvodneniu výšky sankcie.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa žiadala potvrdenie rozhodnutia. Konštatovala, že navrhovateľ uviedol takmer identické argumenty ako vo svojom stanovisku k predmetu správneho konania, s ktorými sa odporkyňa vysporiadala v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (s. 7 – 10). Navyše k námietke navrhovateľa, že odporkyňa nesprávne aplikovala citovaný predpis a znenie § 34 ods. 1 zákona vykladala spôsobom, ktorý nie je akceptovateľný v kontexte posudzovanej situácie, ako ani v kontexte garancií ústavných práv odporkyňa uviedla, že rozpoznateľnosť je len jednou zo zložiek povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 cit. zákona. Až v prípade oddelenia reklamy od ostatných častí programovej služby prostredníctvom zvukovo-obrazových prostriedkov je následne nutné každý prípad individuálne skúmať, či je toto oddelenie možné považovať za „zreteľné oddelenie“ podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., a teda také, ktoré vylúči zameniteľnosť reklamy s inými zložkami programovej služby. V prípade, že oddeľovací prostriedok takéto oznámenie neobsahuje, musí byť s vysielaním reklamy prepojený iným spôsobom tak, aby bol recipient bez pochybností oboznámený s tým, že sa jedná o oddelenie reklamy od ostatného vysielania. Aby oddeľovací prostriedok splnil túto požiadavku, musí ho recipient s vysielaním reklamy jednoznačne asociovať. K otázke dodržania formy, ale aj spôsobu oddelenia, ktorý vo vzťahu k zameniteľnosti odporkyňa neskúmala (že reklama

nebola oddelená tradičným spôsobom, a preto nebola pre bežného diváka rozpoznateľná) Rada uviedla, že sa touto otázkou podrobne zaoberala na str. 9 – 10 napadnutého rozhodnutia a dodala, že zo záznamu vysielať jednoznačne vyplýva, že komunikáty neboli od ďalších zložiek programovej služby oddelené žiadnymi zvukovo-obrazovými prostriedkami. V dôsledku absencie oddeľovacieho prostriedku preto ani nebolo možné pristúpiť k druhému kroku a skúmať jeho kvalitatívnu stránku stanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 2 písm. a) O.s.p. a § 64 ods. 5, 6 zákona číslo 308/2000 Z.z.), preskúmal v medziach opravného prostriedku rozhodnutie odporkyne, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v zmysle ustanovenia tretej hlavy piatej časti O.s.p., opravný prostriedok prejednal na ústnom pojednávaní. Po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov, s obsahom administratívneho spisu a záznamom vysielať dospel súd jednomyseľne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je dôvodné vyhovieť.

Predmetom preskúmaného konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporkyne - správneho orgánu, ktorého rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preto v zmysle námietok navrhovateľa bolo posúdiť, či postup odporkyne v správnom konaní bol v súlade so zákonom, či navrhovateľ odvysielaním tohto programu porušil zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí, a či bola v súlade so zákonom uložená sankcia.

Podľa § 4 zákona č. 308/2000 Z.z., poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Zároveň Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona, alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Činnosť Rady vyplývajúcu z tohto jej poslania a pôsobnosti, upravenej v § 5 zákona č. 308/2000 Z. z., vykonávajú členovia Rady a úlohy spojené s činnosťou Rady plnia zamestnanci jej Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby, vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

Podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., vlastná propagácia na účely tohto zákona je činnosť vysielateľa určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie, programy, tovary alebo služby, priamo spojené s vysielaním a programami, za vlastnú propagáciu sa nepovažuje oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe.

Podľa § 64 ods. 1, 2, 3 zákona č. 308/2000 Z.z., za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: a) upozornenie na porušenie zákona, b) odvysielanie oznamu o porušení zákona, c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d) pokutu, e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].

Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v predmetnej veci náležite postupoval v zmysle citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových okolností relevantných pre vydanie rozhodnutia, zistil skutočný stav veci, v konaní postupoval v súčinnosti s navrhovateľom ako s účastníkom konania a vo veci sa nedopustil ani takej vady, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu považoval za súladné so zákonom.

Dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250I a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda

či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods.2 O.s.p.).

V administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojim postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky, za ktorých k spáchaniu došlo, ako aj následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu. Zodpovednosť u právnických osôb za správny delikt sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti, ktorá vyplýva aj z ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd v danej veci mal preukázané, že žalovaný správny orgán navrhovateľovi napadnutým rozhodnutím zo dňa 08. septembra 2015, č. RP/48/2015 uložil podľa § 64 ods.1 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ uvedeného zákona vo výške 5.000,- € za porušenie povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 tohto zákona tým, že dňa 04.03.2015

odvysielal na televíznej programovej službe TV Markíza o cca 20:52:17 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Búrlivé víno*, o cca 21:25:18 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Arrow* a o cca 21:52:28 hod. komunikát, ktorý bol upútavkou na program *Babovřesky 2*, t.j. komunikáty, ktoré naplnili definíciu vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., a teda reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby.

K právnomu posúdeniu porušenia § 34 ods. 1 zákona najvyšší súd uvádza, že dôvody rozhodnutia odporkyne považuje za logické vyústenie skutkových zistení o obsahu vysielaných predelov, pričom nezistil prekročenie medzí správnej úvahy Rady (§ 245 ods. 2 OSP), pokiaľ kvalifikovala predmetné predely ako také, ktoré naplnili definíciu vlastnej propagácie, a teda reklamy, a preto, ak došlo k ich odvysielaniu bez rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby, boli naplnené znaky porušenia zákona podľa uvedeného zákonného ustanovenia. Odporca dostatočne a zrozumiteľne zdôvodnil svoje skutkové závery a správne úvahy, ktorého viedli k záveru uvedenému na strane 7 - 10 preskúmaného rozhodnutia a ktoré súd preskúmajúci zákonnosť rozhodnutia, tak ako ich citoval aj v tomto rozhodnutí, považuje v medziach podaného opravného prostriedku za akceptovateľné. Súd len pripomína, že upútavky na prograny *Búrlivé víno*, *Arrow* a *Babovřesky 2* boli odvysielané počas programu *Chart show*, a to vždy bezprostredne po komunikáte označujúcom sponzora programu *Chart show*, spoločnosť *RADIO, a.s.* Až po odvysielaní posudzovaných upútaviek bol odvysielaný obrazovo-zvukový predel a následne reklamný blok. Tento záver Rady, ako odborného orgánu a zriadeného pre posudzovanie otázok vysielania je zrozumiteľný a zjavný a opravným prostriedkom navrhovateľa nebol spochybnený do tej miery, aby ho mohol súd kvalifikovať ako nezákonný.

K výške sankcie, ktorú navrhovateľ namietal v tom, že závažnosť správneho deliktu nie je taká vysoká, aby musela byť pokuta uložená v strednej, prípadne na hornej hranici zákonom stanoveného rozsahu určeného pre porušenie predmetnej povinnosti, odporca vo vyjadrení poukázal na to, že vzal do úvahy navrhovateľom uvádzané technické problémy, čo sa premietlo do značne nízkej výšky uloženej sankcie v súvislosti s odvysielaním až troch

komunikátov rozpore s ustanovením § 34 ods. 1. Súd sa stotožňuje s názorom odporkyne, že pokiaľ sankcia zodpovedá zákonnému minimu, nedošlo jej uložením k porušeniu kritérií daných v § 64 ods. 3 zákona. Rada uložila navrhovateľovi pokutu v dolnej hranici zákonom vymedzeného rozsahu pre príslušný správny delikt a nepovažuje uloženú pokutu za sankciu majúcu výraznejší ekonomický dopad na navrhovateľa. Preto súd nezistil dôvod na zrušenie či zmenu rozhodnutia o výške sankcie.

Najvyšší súd uvádza, že Rada dostatočne a zrozumiteľne zdôvodnila svoje skutkové závery a správne úvahy, ktoré súd preskúmajúci zákonnosť rozhodnutia, tak ako ich citoval aj v tomto rozhodnutí, považuje v medziach podaného opravného prostriedku za akceptovateľné.

Kompetencia Rady je v tomto smere jednoznačne a nespochybniteľne daná zákonom a uplatnenie tejto kompetencie Radou v preskúmvanej veci nemohol súd posúdiť ako nezákonnosť.

Najvyšší súd z uvedených dôvodov nepovažoval námietky navrhovateľa uvedené v jeho opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Rady za relevantné na vyhovie jeho odvolacieho návrhu.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako vecne správne a v súlade so zákonom potvrdil podľa § 250q ods. 3 O.s.p.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože bol v konaní neúspešný.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 24. mája 2017

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Lenka Miklušová

